

BACCHART, Herman, ambtenaar, letterkundige

(Mechelen 23 november 1883 - Mechelen 18 juni 1921).

Baccaert, die uit een arbeidersgezin stamde, werd Vlaamsgezind te Leuven, waar hij o.a. bij professor Scharpé in de Germaanse filologie studeerde, en in het Mechels Cijferistengild; reeds als student zong hij op de Liederavonden voor het volk. Hij promoveerde tot doctor in de Wijsbegeerte en Letteren met een studie over Em. Hiel. In 1907 werd hij ambtenaar bij het Ministerie van Kunsten en Wetenschappen; in 1914 bleef hij op zijn post te Brussel en betoogde dat, ondanks de bezetting, verder diende te worden gewerkt aan de culturele verheffing van het volk. In 1916 werd hij secretaris van de Vereeniging van Letterkundigen; hij werkte ook mee aan het activistische tijdschrift *Vlaamsch Leven*. Hoewel persoonlijk bevriend met August Borms en andere vooraanstaande activisten, sloot hij zich niet politiek bij hen aan, maar huldigde een federalistisch standpunt: een vrij Vlaanderen in een vrij België. In 1918 werd hij afgezet en tot gevangenisstraf veroordeeld, wat niet weinig bijdroeg tot zijn vroege dood.

WERKEN: Artikelen o.a. in *Nieuw Leven* (1905- ); *Vlaamsche Arbeid* (1907- ); *Dietsche Warande en Belfort* (1907- ); *De Lelie* (1909- ); *Vlaamsch Leven* (1915- ). - Lezing: *Eerbied voor onze Hallen* (1911). - Boeken: *Emmanuel Hiel, zijn Leven en zijn Werk* (1909); *Peter Benoit. Een Kampioen der nationale Gedachte* (1919).

LITERATUUR: J. Muls, *Dr. Herman Baccaert*, in *Melancholia* (1929, p. 97-103); - J. van Balberghe, *Dr. Herman Baccaert*, in *Mechelse Bijdragen* (1936, p. 87-93).

FRITS BACCAERT